

Szentpéteri Krónika

Sajószentpéter város közéleti lapja

2009. július

Ünnepelt a város

I. Sajószentpéteri városnapok
2009. június 23-28.

Gondolatok az I. Sajószentpéteri Városnapokról

Ahogy Sajó Attila, a rendezvény külső munkatársa látja

Sajószentpéter várossá nyilvánításának 20. évfordulója alkalmából először került megrendezésre a nagyszabású rendezvénysorozatot kínáló Sajószentpéteri Városnapok. Rendkívül változatos, minden korosztály számára kellemes szórakozást nyújtó, színes programok segítették az ünnepi hangulat megteremtését, és támogatták a kulturált közösségi összefogásokat. Szellemi, kulturális örökségeinket, történelmi múltunkat idézték a különféle kiállítások, a helytörténeti vetélkedő. E jeles évforduló alkalmából ünnepi képviselő-testületi ülést is tartottak, melyen a városért fáradhatatlanul tevékenykedők vehették át díjjaikat.

Gasztronómiai fesztivál, kirakodóvásár, több énekes és zenekar koncertje egészítette ki az ünnepi forgatógot. Sajó Attilát, a rendezvény külső munkatársát Vesterné Orbán Szilvia kérdezte arról, hogy ő hogyan értékeli az első alkalommal megrendezett ünnepségsorozatot.

Pillanatkép a felvonulásról, élen a Mezőkövesdi Fúvószenekarral

A gólyalábasok a gyerekeket is bevonták a produkcióba

„Hat nap, 33 program és több ezer érdeklődő. Ez a június 23-ától 28-áig tartó rendezvénysorozat rövid mérlege. De sokkal fontosabb ennél az, ami a száraz számok mögött van: összefogás, büszkeség, lokálpatriotizmus. A rendezvénysorozaton bebizonyosodott, hogy a sajószentpéteri magukénak érezték az ünnepet, volt mire büszkének len-

niük, hogy igénylik a közösségi programokat, hogy kötődnek lakóhelyükhöz.

Összefogás volt, hisz a programok szervezésében együttműködött az önkormányzat, a polgármesteri hivatal, a történelmi egyházak képviselői, az intézmények – élükön az MSK-val –, a civil szektor képviselői – mint a „Miértünk” Sajószentpéterért Alapítvány –, a

művészeti csoportok és egyéb közreműködők. Jómagam - aki külső munkatársként segíthetem a rendezvényt - örömmel láttam ezt az összefogást. Büszké lehetnek a sajószentpéteri arra a sok értékre, amire az ünnep ráirányította a kívülállók figyelmét is. Felfedezhették történelmi múltjukat, az épített kulturális örökségeiket, városuk számos

híres szülöttét és nem utolsósorban a ma értékeiket: a művészeti csoportjaikat, az innen elszármazott alkotóikat. Lokálpatriotizmus jellemezte a hetet, hisz mindenki valamit hozott a programok sikeréhez. Az ünnepre az ember úgy készül, hogy szépen felöltözik. De akkor igazi az ünnep, ha a lelkünket is felöltöztetjük. A nagyszabású városi ünnepségen és díjátadáson jó volt látni azt, hogy a város elismeri azokat, akik a település fejlődésé-

A „Miértünk” Sajószentpéterért Alapítvány szervezésében emléktáblát avattak Barczy Pál grafikus- és festőművész tiszteletére

A pincéverseny résztvevői olykor akrobatikus elemekkel kápráztatták el a közönséget

ért tesznek, és felemelő érzés volt látni a kitüntetettek meghatódottságát. Az ünnepséget emelkedett, de mégis „családias” hangulat jellemezte, valahogy úgy tűnt: a jelenlévők tényleg egy nagy közösséget alkotnak. Úgy gondolom, hogy a programok színesek, változatosak voltak, minden korosztály, réteg, érdeklődési kör találhatott magának rendezvényt. Volt négy képzőművészeti kiállítás: Mezey István grafikuművész tárlata, Sajószentpéter történelmi képeken kiállítás, Barczy Pál-émlékiállítás, a testvérvárosok művészeinek kiállítása. Volt helytörténeti előadás Pécsi Sándorról és helytörténeti vetélkedő is. Valódi komolyzenei csemegét jelentett a Szent Efrém kórus és a Musica Historica régizene együttes műsora. A könnyűzene kedvelői a Blackriders, a Bon-Bon

Egy kis humor Blackriders módra

és Szekeres Adrién műsorát láthatták. A gyermekek kézműveskedhettek, láthattak bábelőadást, lovasbemutatót, zenés gyermekkoncertet. Az idősebbek - és persze mindenki, aki szereti - Mága Zoltán virtuóz hegedűjátékának tapsolhattak, valamint az operett és musical műsoroknak, a táncbemutatóknak, a profi és helyi művészeti csoportoknak. A hét végén a hol zivatáros, hol napsütéses időjárás sem befolyásolta a közönség érdeklődését. Kitartóan ingázott a publikum a szabadtéri színpad és az MSK színházterme között, attól függően, hogy esett-e az eső. A helyszín is jól vizsgázott, kulturáltak voltak a körülmények. Több ezren vet-

A Szent Efrém férfikar Mezey István kiállításának megnyitóján adott felejthetetlen koncertet

mint Szekeres Adrién koncertje. Mindenesetre jóleső érzés volt látni azt, hogy a közönség fogadtatása megalapozta-e a jövő évi folytatást. Bizom benne, hogy igen. És akkor

Mága Zoltán és a két Angyal a sajószentpéteri publikumot is lenyűgözte

tek részt a szombati gasztronómiai fesztiválon - ahol a Bajai Halkommandó aratott nagy sikert -, valamint a vasárnapi felvonuláson és programkavalkádon. Az I. Sajószentpéteri Városnapokon több rendezvény is első alkalommal debütált, természetesen a hagyományteremtés szándékával. Így az I. Sajószentpéteri Bogrács-, Grill- és Társcsapaty, valamint az I. Sajószentpéteri Dalostalálkozó is.

A rendezvény végén az ember általában leltárt készít. Úgy érzem, hogy a programok közül különösen sikeres volt Mezey István grafikus- és festőművész kiállítása, Mága Zoltán és az Angyalok, vala-

kifejezetten kulturáltan szóra-kozott, és szép számmal látogatta az eseményeket. A záró tűzijáték alatt arra gondoltam, vajon a rendezvény sikeres

befejezésül én is elmondhatom a már frázissá vált mondatát: Jövőre, veletek... A folytatást ugye ismerik?"

Vesterné

A helytörténeti vetélkedő győztes csapata

Sztárokkal beszélgettünk...

Az I. Sajtószentpéteri Városnapok rendezvénysorozaton több ismert és rendkívül népszerű előadó lépett színpadra, de közülük is kitüntetett figyelmet érdemel Mága Zoltán, Szekeres Adrién és a Bon-Bon együttes. Miközben a lelkes közönség a nézőtéren élte át a „varázslatot”, addig a Szentpéteri Krónika munkatársa a színpalak mögött elegyedett szóba a városunkba látogató hírességekkel.

Mága Zoltán, a hegedűvirtuóz

– Az Ön számára nagyon fontos a jótékonykodás. Miért érzi szívügyének, hogy segítsen?

– Számomra ez belső késztetés, a szüleimtől láttam, tőlük tanultam. Szegény családból származom, és fogadalmat tettem az úrnak: ha egyszer valaha kikerülök a szegénységből, akkor mindenféleképpen segítek a rászoruló embereknek.

– Ezért van, hogy Ön templomi koncertsorozatot is indított? Az akusztika miatt, gondolom, fantasztikus élmény lehet egy templomban hegedülni?

– Így igaz, fantasztikus az akusztikája, és egészen más varázssal lehet játszani, más érzelmekkel, mint bárhol máshol a világban, a koncerttermekben. Az Isten házába mindenki szeretettel jön el, és békecséggel távozik. Úgy gondolom, hogy ez Magyarország számára nagyon jó program lehet, hiszen ma Magyarországon nagyon nehezen lehet integrálódni. Ezzel megpróbálom ezt elősegíteni, nem biztos, hogy sikerülni fog, de egyes emberek életszínvonalán tudunk változtatni.

– Rendkívül sokszínű és sokféle a repertoárja. Hallottuk, hogy a dzsessztől a könnyűzenén át a klasszikusokig mindent játszik. Hogyan válogatja ki egyébként azt, amit az előadások során a közönségnek előad?

– Általában tesztelem a közönséggel azokat a remekműveket, amelyeket CD-re hangszerelünk. Eljátszom a nagyszínpadon a közönség előtt a dalt, és ha nagy sikere van, akkor földolgozom, és CD-re tesszük. Mindig azt mondom, hogy ismert klasszikusokat kell feldolgozni úgy, hogy kisgyermek, gimnazista és persze az idősebb generáció is szívesen hallgassa.

– Az évek folyamán a művész úr rengeteg kitüntetést, elismerést kapott. Nagyon hosszú a lista, de Ön személy szerint melyikre a legbüszkébb?

– Hála istennek, a munkásságomat Magyarországon és szerte a világon elismerik. Egy művész számára mindig fel-emelő érzés, ha mindezt kitüntetésekkel vagy díjakkal honorálják. A máltai lovegrend kitüntetésének nagyon örülök, hiszen ennek a szervezetnek vagyok a jószolgálati nagykövete. De örülök a Budapestért díjnak is. Ezzel Budapest nagyköveteként járom szerte a világot, és jó hírért viszem Magyarországnak. Most mosolygok persze, hiszen a rendőrséghez is van már valamilyen módon közöm. Április 23-án dr. Bence József főkapitány úr kinevezett tiszteletbeli rendőrnek. Elfogadtam természetesen a kitüntetést, és nagyon bízom benne, hogy az új generációnak példát tudok mutatni nemcsak a zenémmel, de az emberségemmel is.

– Számítalan fellépése volt már királyi és hercegi udvarokban is. Melyik koncertje volt a legemlékezetesebb?

– A mai nap biztosan nem fog kitörlődni a memóriámból, mert fantasztikus volt itt lenni. Láttam azt, hogy az emberek a könnyeikkel küzdenek, sőt, könnyeznek, és végül állva tapsolnak. Ez igazán fel-emelő érzés volt számomra. Higgyék el, ha külföldön vagyok, és királyi vagy hercegi udvarban játszom, nem az számít, hogy kinek zenélek, ki milyen rangban van vagy éppen ki mennyire gazdag. Azt soha nem szoktam nézni. Azoknak az embereknek játszom szívesen, akik igazán szeretik a zenét, és szívből élvezik azt a muzsikát, amit én képviselek.

Gyors! Olcsó! Hatékony!

Hirdessen
a SajóTV
képújságjában!

Telefon:
06-20-667-5711

e-mail:
sajotv@parisat.hu

Bon-Bon – Több éve töretlen a karrierjük

– Mi a titkotok? Hogyan tudjátok a népszerűséget fenntartani? Együttesek jönnek, mennek, de ti még mindig fenn vagytok a csúcson.

Török Tamás: – Mi tesszük a dolgunkat, a közönség pedig életben tartja a dalainkat, többek között úgy, hogy a rádiókban folyamatosan kérik. Ez a legfontosabb, ami egy zenekart életben tarthat.

– Rengeteg slágeretek van, mondhatom azt, hogy szinte minden dalotok sláger. Emellett még jut időtök arra is, hogy filmzenéket szerettek, illetve, hogy másoknak is írtatok dalokat. Miként lehet ezt logisztikailag megoldani?

Szolnoki Péter: – Nagyon egyszerű: egész nap dalokat írunk. Sokkal több dalt írunk, mint amennyi valójában a közönség elé kerül, ezeket tulajdonképpen csak a fiókoknak készítjük. Ebből következően nem csak slágereink vannak, de csak azokat énekeljük. Léteznek olyan dalaink is, amelyeket a rádiók még soha nem játszottak, és tényleg csak a szűk rajongói kör ismeri.

– Péter! Szeretsz duettet énekelni? Hiszen tudjuk, hogy van egy-két duettes partnered.

Gondolok itt például Auth Csillára és a Féltelek című dalra.

Szolnoki Péter: – Természetesen nagyon szeretek duettet énekelni, de csak abban az esetben, ha a partner is nagyon jól énekel, így öröm a közös munka, az éneklés.

– Nehéz filmzenét írni? Úgy gondolom, hogy ez némileg más műfaj. Hogy zajlik ez nálatok?

Török Tamás: – Kapunk egy forgatókönyvet, elmondja a rendező az igényeit, hogy mire gondolt, milyen stílusú melódiát szeretne. Erre próbálunk egy kicsit ráérezni. A Valami Amerika esetében már az első variáció is tetszett Herendi Gábornak, így nem kellett újat kitalálni.

– Mi a helyzet Disney-dalokkal? Melyik a kedvenced?

Szolnoki Péter: – Az első helyre a Bűbáj című film betétdala jött fel, de valójában nem tudnék választani. Most már lassan 10 éve énekelem ezeket a dalokat. (Szinte függővé váltam.) Mindig megdobogtatja a szívemet, már csak azért is, mert a gyerekeimmel szemben ez büszkeséggel tölt el, hisz olyan rajzfilmprodukciónban énekelhetek, amit ők később megnéznének.

– Vannak új Bon-Bon dalok a tarsolyban?

Török Tamás: – Természetesen. Ahogy szoktuk mondani, úgy 3-4 lemezre való anyag már elkészült. Egyelőre a fiók mélyén, félkész állapotban várják a folytatást. Igazából ősszel szeretnénk új dalokkal jelentkezni.

Szekeres Adrién és a duettek

– Ha jól tudom, amióta szóló karrierbe fogtál, a te nevedhez is kötődik pár dalszöveg.

– Az Unisexnél is volt néhány dal, amiben én is közreműködtem, majd amióta szóló karrierbe kezdtem, olyan is létezik, amit teljesen egyedül írtam, illetve olyan is van, amit Major Eszterrel közösen készítettünk.

– Úgy gondolom, hogy az együttesből való kiválásod után egy sokkal lírikusabb Szekeres Adriént ismerhetett meg a közönség. Nem véletlenül kaptad meg a Jakab-líradíjat 2005-ben.

– Nagyon büszke vagyok erre, illetve a dalra is, amit énekelünk akkor Dobrádi Ákossal. A Híd a folyót című dalért kaptuk ezt díjat. Ez Kiss Gábor és Simon Attila dala. Mi kerestük meg Ákost és kértük fel, hogy énekelje el velem, mivel úgy gondoltuk, hogy az ő hangja, az ő személyisége illene hozzám és a dalhoz is. Úgy gondolom, rendkívül sikeres együttműködés volt.

– Akárcsak Gáspár Lacival a Kikötők.

– Igen, az már egy következő állomás. Ott Nagy Tibor ötlete volt a duett. Ő és Gábor már régebben is sokat dolgoztak együtt, konkrétan ő hangszerelte ezt a dalt. Tibor felkért, hogy énekeljem, és gyakorlatilag közösen választottuk ki a duetthez Lacit.

– Gondolom, kétgyermekes anyukaként boldogan vet-

ted tudomásul, hogy a Vuk rajzfilm főcímdalát énekelhetted Som Krisztiánnal.

– Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a Híd a folyót óta én nagyon sok felkérést kapok duett éneklésre. Ez egy nagyon nehéz döntés, mivel lehet, hogy elsőre szeretni fogja a közönség, de másodsorra, harmadsorra vagy negedszerre már nem biztos. Ezért féltem egy kicsit a duettől. De nekem borzasztóan tetszett maga a dal. Ezért mondtam igent a felkérésre. Viszont azt nagyon sajnálom, hogy nem lett utóélete.

Történész, aki levéltárban döntött hivatásáról

Portré: dr. Tóth Péter

Akár későn érő típusként is aposztrofálhatjuk dr. Tóth Pétert, Sajószentpéter legutóbb kitüntetett díszpolgárát. A különböző szintű iskolai tanulmányai során inkább a latin nyelv, az antik kultúra (és emellett a csillagászat, az ásványtan) érdekelte, a történelem pedig hátul kullogott a tantárgyak iránti érdeklődési körében. Aztán a levéltárakban őrzött „dohos irományokban” rejlő izgalmak mégis a történelmi pályára irányították.

Sajószentpéteren született 1949. szeptember 8-án, és az akkori nagyközség I. Számú – ma Kossuth Lajos – Általános Iskolájában végezte alapfokú tanulmányait. Hat éves korától ministrálni járt az intézményhez közeli kápolnába, ahol nagyszerű egyházi emberekkel találkozott. Jéger Károly és Ambrus Lóránt káplánok sokat foglalkoztak a gyerekekkel, és tartottak számukra latin foglalkozásokat is. A református lelkész, Perjessy László viszont a helytörténet iránti érdeklődésüket keltette fel. Az iskolában is jó színvonalú tanítás zajlott, ezért középiskolai tanulmányait a pannonhalmi Bencés Gimnáziumban folytatta. Nem volt ez akkoriban egyszerű, hiszen a '60-as években nem nézték jó szemmel az egyházi intézmények működését. Három osztály elvégzése után átkerült Sárospatakra a Rákóczi Gimnáziumba, ahol érettségizett is. Sajószentpéteri előképzettségének mindvégig nagy hasznát vette, hiszen számos országos tanulmányi versenyen indult, és ért el jó eredményeket. Az ezekben az intézményekben akkor folyó magas színvonalú oktatásnak köszönhetően azt sem volt egyszerű eldöntenie, hogy természettudományi vagy bölcsész pályát választ-e – végül az utóbbi mellett döntött, és a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem latin-magyar szakára felvételizett. Diplomaszerezés után először a pedagógusi pályába kóstolt bele: egy évig tanított Kazincbarcikán az egészségügyi szakközépiskolában. Ott meglepődve tapasztalta,

hogy szinte minden tanulója Sajószentpéteren született. Aztán rájött: a környéken csak az ő falujában volt szülőthon, innen van a sok „földi”. Következő munkahelye a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár volt 1979-től, ahol akkor már mindennapos vendégnek számított. Elsősorban a latin nyelvű középfő- és korai újkor iratok, különösen a várostörténet kötötték le a figyelmét. A bányászat- és természettudomány-történeti, illetve egyetemtörténeti kutatásait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen kezdte el, ahol az 1984-ben megalakult egyetemi levéltárban munkatársként tevékenykedett. Majd a sors úgy hozta, hogy Kaposvárra került főlevéltárosnak a Somogy Megyei Levéltárba. Ennek a későbbiekben komoly hasznát látta, hiszen még a megyei levéltárak rendszere sem azonos, és a különbségek társadalomtörténeti szempontból nagyon tanulságosak. Aztán visszavonzotta a Sajó völgye, 1989-ben már újra a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár főlevéltárosa. Amikor 1992-ben megalakult a Miskolci Egyetem Bölcsész-tudományi Intézet Történelem Tanszéke, oktatni kezdett. Jelenleg a Középkori és kora újkor magyar történelem tanszéken dolgozik, 1997-től docensként, 2007-től tanszékvezetőként. Főként magyar középkortörténetet és segédtudományi tárgyakat tanít és oktat a textológia programban is. 1996-ban megszerezte a történelemtudomány kandidátusa fokozatot.

Hazai kutatásai mellett 1981-

től bekapcsolódott az Országos Levéltár irányításával zajló Hungarica-kutató-sokba, azóta számos külföldi levéltárban végzett munkát. Lengyelországban a varsói főlevéltárban és a krakkói levéltárban középkori oklevelek, illetve a török elleni felszabadító harcok iratainak feltárását végezte. Olaszországban a veronai, milánói, paviai és római levéltárakban természettudomány-történeti források feltárásán dolgozott. Kutatott Bécsben és Kismartonban, valamint Szlovákiátörténelmi magyar városainak: Kassának, Lőcsének, Besztercebányának, Selmecbányának a levéltárában is.

Ebben az időszakban aztán elmondhatja dr. Tóth Péter, hogy szakmájában a csúcusra érkezett, hiszen országos kutatási programokba bekapcsolódva évente hónapokat tölt a Vatikáni Levéltárban, ahol a pápai udvarhoz benyújtott kérvényeket tartalmazó, több ezer kötetes sorozat feltárásán dolgozhat. A középkori embereknek sok olyan ügye lehetett, amelyben a pápai kúria döntött: például papot csak püspök szentelhetett, s ha egy-egy egyházmegyében éppen nem volt püspök, akkor annak, aki pap akart lenni, Vatikánba kellett utaznia. A papok szakállt nem viselhetek, csak engedéllyel. Bizonyos bűnök alól is csak a pápa adhatott feloldozást. Minderről írásos dokumentumok készültek, amelyek ma félasztalnyi könyvekben találhatók meg, csúnya írással, amiknek a megfejtése nemcsak a latin nyelv miatt jelent gondot a kutatóknak. Ezekben a kötetekben kell

Tóth docens úr az ünnepi képviseleti ülésen meghatóva beszélt arról, mit jelent számára Sajószentpéter

megtalálnia a magyar kérvényezőket a kutatóknak, aki sokszor úgy érzi, egy kásahegyen rágja át magát, hogy legyen eredménye a munkájának. De a sok apró adatból a középkori magyar egyház- és művelődéstörténetnek nagyon érdekes képe áll össze.

A történésznek idáig 20-nál több könyve jelent meg, ezek többnyire forráskiadványok és XVII–XVIII. századi tudományos művek fordításai. Tanulmányainak száma jóval meghaladja a százat.

Szülőhelyétől sosem szakadt el, amikor csak teheti, Sajószentpéter felé veszi az irányt. Végzett a településsel kapcsolatos kutatásokat, nyár végére pedig várhatóan elkészül a város korai történetének megírásával. Részt vett annak a kötetnek a létrehozásában, amely régi képeslapok segítségével mutatja be a várost, és megjelentette Sajószentpéter történetének legfontosabb forrásait. A tudomány úgy köti le minden idejét, hogy észre sem veszi, hiszen azt vallja, hogy munkája egyben a hobbija.

Kovács

Virtuális utazások a holnapban

Portré: Mezey István

A következő 20-30 évben senki és semmi ne szöljön bele a munkámba, ahogyan ez eddigi életem során is végigkísért, és akkor elmondhatom: minden vágyam teljesült, és elégedetten léphetek ki a műtermemből – mondta el jövőbeli óhaját Mezey István festő- és grafikusművész, aki a júniusi, ünnepi képviselő-testületi ülésen vette át Sajószentpéter Pro Urbe díját.

– Nem a városunkban született, nem is itt él, mégis igazi sajtószentpéteri lokálpatriótának tartja magát. Nem érzi, hogy mindezek ismeretében sok az ellentmondás?

– Egy ember életének legmeghatározóbb időszaka a gyermekkor, márpedig azt Szentpéteren töltöttem. Hogy mindez milyen mélységben érint meg, elég, ha elárulom: legújabb alkotásaim a fiatal-ságomról és a mostani idősödő koromról szólnak. Lehet, hogy régi ismerőseim felismerik ezekben az önéletrajzomat, amit én szavak helyett képzőművészeti alkotásokkal fejezek ki.

– Hogyan fogadta egykori lakóhelyének elismerését, egyáltalán számított-e arra, hogy egyik főszereplője lesz a város ünnepének?

– Bevallom, nem nagyon örültem a megkeresésnek, hogy rendezek kiállítást, mert lassan húsz éve ilyenre már senki sem bírt rábeszélni. Aztán kötélnek álltam, és a görög katolikus templomban közszemlére tettem néhány alkotást. Csütörtökön volt a megnyitó, pénteken pedig kitüntettek. Ezt megelőzően néhány nappal közölték velem, hogy a városért kitüntetést elismerésben részesítenek, amit ezúttal is köszönök.

– Miként értékeli a tárlat fogadtatását?

– Szép keretbe volt foglalva az esemény, a körülményekkel és a látogatottsággal pedig maximálisan elégedett vagyok.

– Hány barátját, kollégáját hívta meg erre az eseményre?

– A velem kapcsolatos rendezvényekre jó esetben 5–6

meghívót készítek és küldök el, amiért sokan megszölkáltak már. Akit érdekel a kiállításom, hívás nélkül is megnézi. Bárki bármit mond, akkor sem változtatok a szokásaimon.

– Ez azt is jelenti, hogy továbbra is minden nap bezárt rabként dolgozik az

Egressy úti műtermében Kazincbarcikán? Tényleg: hány fokban ott ezen a nyáron?

– Három ventilátor és az elfüggönyözés biztosít kellemes klímát a munkához, ami 23-24 fok melegget jelent. Itt töltöm mindennapjaimat, az otthon elfogyasztott reggeli után egy emelettel feljebb sétálok, és eldöntöm, aznap mit csinállok.

– Vagyis elképzelések, tervek nélkül érkezik a festőállványhoz?

– Ez így volt mindig, mert soha nem szerettem a kötelező feladatokat. Azokra ugyanis készülni kell, ami feszültséggel jár. Arra meg kinek van szüksége?

– Melyek voltak pályájának legnagyobb csalódásai?

– Nem volt olyan, legalábbis nem ment ki a külvilág felé. Esetenként abbahagytam egy-egy munkámat, mert menet közben rájöttem, hogy másképpen kell csinálni. Ekkor újrakezdttem, mintha mi sem történt volna. Soha nem akartam nagy dolgokat, híres alkotásokat készíteni, munkáimnak pedig én vagyok a legszigorúbb kritikusa. Előfordul, hogy este úgy érzem, elkészült egy könyvillusztráció, másnap

reggel viszont újra átolvassom a művet vagy a verset, és megváltozik a véleményem.

– Legszebb élményeként mit említené legszívesebben?

– Szeptemberben leszek 65 éves, és idáig mindig azt csináltam, amit akartam, amit szerettem. Soha senki nem szólt bele, mindig rendelkeztem a kellő szabadsággal, amit szerintem csak kevesen mondhatnak el magukról. Kell ennél több?

– A legeknél maradvány melyik volt életének legszebb utazása?

Noha Mezey István nem sajtószentpéteri születésű, mégis igazi lokálpatriótának vallja magát

– Tizenötöt tudnék felsorolni, mert ennyiszor voltam Bulgáriában művésztelepeken, de Vologda és sok hazai program is bennem maradt.

– ...és virtuálisan?

– Képzeletben mindig a holnapi utazás, a holnapi munka a legszebb, mert az még izgalmat rejteget. A legkedvesebb képetem is holnap fogom elkészíteni.

– Vannak-e olyan alkotók, akik a legközelebb állnak Mezey Istvánhoz?

– Mindenki és minden érdekel, de soha nem a szerző, hanem a téma felől közelítek. Szeretem a művekben a

szülőföldhöz való ragaszkodást, ezért is vállaltam el a Lévay-illusztrációkat Sajószentpéteren. Sorstársaim a képzőművészek, akik között nem tudok különbséget tenni. Döntsék ők el, barátjuknak tartanak vagy sem.

– Mostanában sok alkotó kihasználja a technika által biztosított előnyöket, lefotózza a festeni kívánt témát, majd lemásolja. Aztán itt van az elektronikus festészet mint új művészi ág.

– Nálam mindez az agyban működik. Egy „kattintás”, és utána „csak” dolgozni kell. Minden szombati piacra kísétálok, ott megfigyelem a karakteres arcokat, és később a munkám során ők bukkannak fel előttem. Szerencsémre ebben a korban is olyan a fejem, mint a spajz. Ha egy befőttes üveg kinyílik, azt kell felhasználni. A stílusokról pedig annyit: kitartok a tipikus konzervatív képzőművészet mellett. Milyen alkotás az, amihez köze sincs az emberi kéznek, amihez nem kell rajztudás? Egy zenei darabnál sem mindegy, hogy azt komponálja vagy programozzák.

– Jelenleg milyen vállalkozásokat teljesít?

– Dr. Nagy Róbert főorvos könyvet írt Dobsa Sándorról, a Stúdió 11 alapító zenészeréről, annak az illusztrációit készítettem el, illetve rendeztem nyomtatás alá. A szentpéteri parochus arra kért, készítsek számukra egy logót, ami a későbbiekben elfogadott jelképük lesz. Ez is folyamatban van.

– Vannak-e egyéb tervei erre az évre?

– Na, az számomra a véget jelentené, mert a tervek befolyásolnák a szabadságomat. Akkor meg mi lenne az eddigi spontán életvitelemmel? Azt a luxust nem engedhetem meg magamnak, hogy napokban, hetekben előre gondolkozzam.

Kovács István

Hurrá, nyaraltunk!

Balatonszéplaki emlékek

Július elsején megélénkült a Spar áruház előtti parkoló, itt gyülekeztek ugyanis azok a diákok, akik táborozni indultak Siófok-Balatonszéplakra. Az idén 110 felső tagozatos tanuló és 10 kísérő nevelő táboroztatását finanszírozta az önkormányzat. Azok a tanulók részesülhettek ebben a jutalomban, akik hátrányos helyzetűek, de a tanulmányi eredményük megfelelő, és jó a magatartásuk. Ebben az évben –most először– arra is lehetőség nyílt, hogy néhány olyan tanuló is utazhasson, aki kiemelkedő tanulmányi eredményt ért el.

Az idén is elkészült a teljes csoportot megörökítő közös fotó

A névsorellenőrzés után a három busz végre elindult Balatonszéplakra. A gyermekek lázas izgalommal beszélgettek, rengeteg kérdésük volt, de a legfontosabb az: mikor érünk már oda. Sokan közülük még soha nem utaztak ilyen távolra, s főleg nem a szüleik nélkül. Délután két órára érkezünk meg Balatonszéplakra, ahol a Touring Hotel tulajdonosa, Mártika néni fogadott bennünket. Több gyereknek rögtön felcsillan a szeme, amikor meglátták a sportpályát. A szállások elfoglalása előtt lesétáltunk a Balaton partjára, hogy megmutassuk a gyerekeknek a „magyar tengert”. Vacsora után rövid megbeszélést tartottunk, ahol ismertettük a tábori rendet és a heti programot. A nebulók rendkívül alkalmazkodóak voltak, s nagyon hamar megszokták, hogy mikor és hogyan kell sorakozni. Az étkezések megkönnyítése végett szintenként gyülekeztünk, s a strandra is így vonultunk le.

Reggelente 7 órakor volt az ébresztő, s azt követően szabadon lehetett választani a reggeli torna, a futás vagy a tánc közül. Reggeli előtt minden

A lányok láthatóan jól érzik magukat a Balatonban

nap szobaszamlét tartottunk, a legrendesebb szoba lakóit a tábor végén szintenként jutalmaztuk. Szerencsére az időjárás kegyes volt hozzánk, így sok időt töltöttünk a strandon.

Önfeledt játék a vízben

A parton sem unatkoztunk, hiszen, ha nem fürödtünk, akkor gyöngyből láncot vagy karkötőt készítettünk. Nagyon szép és igényes munkák születtek. Talán meglepő, de nem csupán a lányokat kötötte le a kézműves foglalkozás, hanem sok fiút is. Az előre megszervezett programjaink nagyon tetsettek a gyerekeknek. Voltunk szabadtéri moziban, ahol az Éjszaka a múzeumban című film második részét néztük meg. Nagyon élvezték a hajókirándulást Tihanyba, ahol az

tetszését. A különféle programokra városnéző kisvonattal jutottunk el, esténként pedig sokat fociztak, kosaraztak, pingpongoztak, esetleg pókezték a táborlakók, de sokan csak beszélgettek, ismerkedtek vagy jókedvűen énekeltek. Mi, pedagógusok a legjobban annak örültünk, hogy bár volt televízió és internet is a szállodában, de ezeket nem igényelték a gyerekek. Nem túlzás azt állítani, hogy a 10 nevelő is ugyanolyan szorongva indult el Széplakra, mint a gyerekek, hiszen 110 gyerekre a nap 24 órájában úgy vigyázni, mint a szemünk fényére, nem kis feladat, de mégis sikerült. Egyetlen gyereket sem tévesztettünk szem elől, senki sem sérült meg komolyabban. Persze kisebb rosszullétek előfordultak, de ezeket mindig időben elláttuk. Bárhol jártunk, mindenhol megdicsérték a csoportot, legyen az hajó, kisvonat, apátság vagy éppen csárda. Az utolsó este táborzáró discót szerveztünk, ami szintén nagyon jól sikerült. Másnap reggel vidáman, sok szép élménnyel gazdagodva hagytuk el a szállodát, s akkor még sok gyerek nem is tudott a hazafelé rájuk váró meglepetésekről. Budapesten (polgármester úr közbenjárásának köszönhetően) lehetőségünk volt megtekinteni a

Iszapfűrdő, de nem orvosi rendelőnyre

Parlamentet, amely lenyűgözte a gyerekeket, de a koronázási ékszerek is nagy hatással voltak rájuk. Az utolsó meglepetés egy gyors ebéd volt a McDonaldsban. Útban hazafelé már többen azt kérdezték, hogy nem megyünk-e vissza. Ahonnan egy hete útra keltünk, ott vidám arcú, élményekkel teli és főleg egészséges gyerekeket adtunk vissza a szüleiknek. Vieg Jánosné elmesélte, hogy milyen megható érzés volt az egész család számára, amikor kiderült, hogy hetedik gyerekük elutazhat a táborba. Sajnos anyagi helyzetük miatt nem engedhetik meg maguknak, hogy nyaralni járjanak. Gyermekekük még soha nem volt üdülni, soha nem volt még távol a családtól, így rengeteg jó tanáccsal látták el. A tábor után is nagyon szépen köszönik, hogy gyermekük részese lehetett ennek a feledhetetlen utazásnak.

Kulturált viselkedése miatt a Parlamentben is megdicsérték a sajszentpéteri „különítményt”

Oroszné szerint jó ötlet volt, hogy a tanulmányi eredmény alapján is elutazhatott néhány gyermek

Orosz Miklósné családja is nagy örömmel fogadta a hírt, miszerint önkormányzatunk ebben az évben a kiemelkedő tanulmányi eredményt elért tanulókat is jutalmazta: „Jó érzéssel töltött el az a tudat, hogy a mi gyerekünk is ebben az elismerésben részesülhet. Feledhetetlen és élményekben gazdag napokat éltek át hasonló korú és gondolkodású társaikkal a magyar tenger partján. Megnyugvással töltött el, hogy képzett, lelkiismeretes pedagógusok gondoskodtak a gyermekünk biztonságáról. Ezúton szeretném kifejezni köszö-
nemem a képviselő-testületnek, hogy ebben a nehéz gazdasági helyzetben ilyen nemes célra is tudott anyagi fedezetet biztosítani.”

temet a képviselő-testületnek, hogy ebben a nehéz gazdasági helyzetben ilyen nemes célra

is tudott anyagi fedezetet biztosítani.”

Románné

Na most, ki marad a matracon?

„Saját erőből aligha jutott volna el a gyerek a Balatonhoz” – mondja Viegéné

Kezdelem

Véleménye szerint milyen célt szolgál a város virágosítása, illetve a különböző ünnepi rendezvények szervezése? Mindez fölösleges pénzkidobás, vagy a település rangját emelő tevékenység?

Tóbiás Zoltánné

– A virágosítás és városszépítés után már nem kell szégyenkeznünk Sajószentpéter miatt. Kitűnően sikerült a legutóbbi városi ünnep megrendezése is, nagyon szép volt a 20 éves évfordulóra összeállított program. Ugyanakkor szomorú vagyok, amikor helybeliek mindezt nem becsülik meg. Valamelyik nap is rászóltam egy lányra, mert eldobta a szemetet a járdán. Azt válaszolta, hogy majd a közhasznúak felszedik. Próbálná ezt a Lajtán túl megcsinálni, biztosan sok büntetést fizetne. Ami az elmúlt három évben történt, azt nem a politikai befolyás erősítésének tartom, mert mindez a város érdekében történt. Nem szeretnék hízelegni a polgármesternek, de őt mi választottuk meg, és most már azt is látjuk, hogy jól választottunk. Azt is tudjuk, vannak további nagy tervek, és ez bizalommal tölti el a települést. El ne felejtsem: karácsonyi díszkivilágítás is csak a polgármesterváltás óta van, azóta sokat javult a közvilágítás és az utak állapota is.

Péter Imre

– Az utóbbi 2-3 évben látható a javulás, ami mögött személy szerint semmiféle poli-

tikát nem sejtök. A háttérben inkább a szakmai akaratot, tudást érzem, ami korábban is adott volt, csak éppen nem volt hozzá pénz. Színvonalasra sikerült a 20 éves rendezvény, sok nívós produkciót láthat-

tunk. Tetszik a BÉV-telep és a városközpont fejlesztése, parkosítása, ugyanakkor szídom azokat, akik fekvőrendőrköt telepítettek néhány utcába. Azokra semmi szükség nincs. Véleményem szerint a virágosítás elérte maximumot, most már egyéb fejlesztésekre kellene inkább koncentrálni.

Pásztor Andrásné

– Szépül a város, de azért van néhány észrevételem másfelől is. Korábban többször hallottuk, hogy a Léva út rendbetételére van pénz,

vagyis kiépül az úttest, a járda és a csatorna. Fontos beruházás lenne, mert most gödrös, szinte járhatatlan. Szépek a virágok, sőt én is árulok virágokat, de másfelé is jó lenne kitekinteni. Beszéltem a polgármesterrel, aki elmondta, hogy a folyamat elindult, tehát előbb-utóbb elérnek hozzánk is az úthengerek. Az ünnepek nekem nagyon tetszenek, a Sajó TV-ben mindegyiket megnézem, és örülök, hogy már ilyen eseményekre is sor kerül Sajószentpéteren.

Havasi Imréné

– Elmondhatom, most már szép lett a város, a rendezvények pedig korábban is hiányoztak az életünkből. A legutóbbi ünnepségen igazán jó műsoroknak tapsolhattunk, ilyen lovasbemutató korábban talán sosem volt nálunk. Jó dolog, hogy ezeken a helyeken találkoznak a helybeliek, jobban megismerik egymást. Nem kell e mögött semmiféle politikát keresni, mert ez a folyamat, ami mostanában zajlik, mindenki számára jó, vagy úgy is mondhatom, hogy ellenzóvel még nem találkoztam.

Serflek László

– Szó sincs pénzkidobásról, mindössze az történik, hogy kezd valahogyan kinézni Péter. Pozitív dolognak tartom a közmunkások bevonását a városszépítésbe, mert igazán irritáló volt, hogy ellenszolgáltatás nélkül szállította hozzájuk a pénzt a postás. Mivel itt élek, tudom, ennyi virág, ilyen év végi ünnepi díszkivilágítás sohasem volt. Örömmel látom: karbantartják a buszmegállókat is, sok-sok olyan változást tapasztalok, ami korábban csak álmom volt. Minderre igénye van az itt élőknek. Szimpatikus volt számomra a városnapok megrendezése, ami nem volt túllihegve, vagyis jó volt a mérték. Hiányoltam viszont a több kézműves kiállítót, talán egy jobb szervezéssel még sokan jöhettek volna bemutatkozni.

Csáky Károly

– Egy városképhez hozzátartozik az esztétikus megjelenés. Most már érdemes végigmenni Sajószentpéteren, amelyik alapos változásokon esett át. A rendezvények lehetőségét biztosítanak helybeli gyerekek fellépésére is, ami

az ő jövőjük szempontjából nagyon fontos kérdés. Ha közönség előtt adhatják elő műsorszámait, jelentősen megnő az önbizalmuk, ami aztán kihát a teljesítményükre is. Az utóbbi két évben tudunk mutatni értékeket a hozzánk érkező idegeneknek. Nekünk, értelmiségieknek különösen fontos a városias kép kialakítása, erre bármennyit is költenek, haszna lesz. Személy szerint nekem nem tetszenek a „vakondtúrások”, vagyis az emeletes virágtartók, mert azokat már hivalkodónak találom.

Gyuró Lajos

– Attól függ számomra ez a folyamat, hogy honnan veszik el hozzá a pénzt. Ha mind-

ez a helybeli állampolgárok kontójára történik, akkor nem kellene ekkora hajcihőt csinálni. Ha viszont előre tervezett pénzforrások állnak rendelkezésre, akkor nincs kifogásom a költséges virágosítás és rendezvényszervezés ellen, hiszen mindez régóta hiányérzete volt a péterieknek. Biztosan lennének ettől fontosabb dolgok is, de a közérzet javítása és a figyelemelterelés is lényeg-

ges kérdés. Mire gondolok? Kevés a munkahely, amiből a város profitálhatna. Szokatlan sokunk számára, hogy korábban egy szunnyadó település voltunk, most meg egymást követi a májális, júniális, városi ünnep, és közeleg augusztus 20-a. Felteszem a kérdést: három hónap leforgása alatt mennyi pénz kellett a tűzijá-

tékokra, és milyen keretből futotta? Ennyi csinnadratta szerintem már túlzás, főként anyagi tekintetben. Nem kellene a pohárnak túlsordulni, mert úgy tudom, a város nem áll túl jól pénzügyileg. Inkább a maradandó fejlesztésekre kellene törekedni, mert most nincs piactér, hiányoznak a zöld ligetek, és modernizálni kellene a szegényes, ósdi részeket is. Ezekre jobban kellene koncentrálni.

Heidrich Tamás

– Jó érzéssel tölt el, hogy ilyen módon is szépül, átalakul a város. Ha pedig esetleg még egy-két helybeli virágtermesztő portékája is díszítené az utcáinkat, tereinket, annak duplán örülnék, hiszen ilyen módon munkához, megélhetéshez juthatna néhány sajoszentpéteri család. Az viszont rendkívül irritál, hogy miközben a város gondnokság megfeszített munkával próbálja rendben tartani a köztereket, addig a fél méterrel távolabb lévő, de már magánterület, őserdőként burjánzik a fűtől és a nyomtövényektől. Ha rajtam múlna, már a második felszólítást követően súlyos büntetéseket szabnék ki az ilyen tulajdono-

sokra. Nem rejtem véka alá, a milliókba kerülő ünnepségekkel kapcsolatban abszolút más a véleményem. Ha ezekkel az ünnepségekkel az a városvezetés célja, hogy közösséget építsen Sajószentpéteren, azzal egyet tudok érteni. Úgy gondolom azonban, hogy erre nem az a megoldás, ha százezrekért Király Viktort hozzuk ide, hanem például az, ha ilyen ünnepek kapcsán bemutatkozási lehetőséget biztosítunk a helyi amatőr zenekaroknak. A közösségépítésről pedig csak annyit: szerintem családi, baráti, esetleg munkahelyi közösségeket kellene megszólítani ez ügyben, ami egyrészt olcsóbb, másrészt hatékonyabb lenne – már ha az a cél, hogy közelebb hozzuk egymáshoz az embereket.

Kovács I. – Sulyok B.

II. Regionális Német Nemzetiségi Fesztivál

Tavaly Sajószentpéteren hagyományteremtő szándékkal rendezték meg az I. Regionális Német Nemzetiségi Fesztivált.

A fesztivál fő célja a megyében élő német kisebbségek hagyományainak, mindennapi életének bemutatása és egymás megismerése. Az idén ezt a feladatot Károlyfalva Német Önkormányzata vállalta fel. A megyéből 11 Német Kisebbségi Önkormányzat jelezte részvételi szándékát. A rendezvényre érkezőket a gasztronómia utca látta vendégül, ahol az egyes települések jellegzetes sváb ételeit, édességeit és italait kóstolhatták meg a vendégek. A köszöntő szavak után kezdetét vette a művészeti bemutató, ahol a hagyom-

Az idén Károlyfalva vállalta a házigazda szerepét

mányórzó népdalköröket, táncsoportokat, énekkarokat, kamarakórusokat, irodalmi csoportokat ismerhettek meg az érdeklődők. Sajószentpéter képviselőjében színpadra léptek a Móra Tagiskola diákjai, akik zenés verses műsorral készültek, Havasi Renáta operett slágereket énekelt, a Dance City Formációs Táncsoport pedig bécsi kereingőt mutatott be. Mindhárom produkció hatalmas sikert aratott a nézők körében. A szünetben a résztvevők megtekintették a Közösségi Házban a településeket bemutató tablókat, illetve a képzőművészeti kiállítást. Az egésznapos rendezvény egy szertartásával ért véget.

Románé

Ujjlenyomat az útleveleiben, személyi a csecsemőknek

Okmányirodai tudnivalók

A közelmúltban olyan személyi okmányok kerültek forgalomba, amelyek nagy biztonsággal védenek a hamisítóktól. Az új típusú útlevelek igénylőitől ujjlenyomatot vesznek az okmányirodában, a személyi igazolványt pedig kártya formátumra tervezték. Ezen újítások bevezetése viszonylag időigényes, ezért az igénylők az okmányirodában akár egy hónapos előjegyzési határidőt is kaphatnak.

A világ számos országában szakosodnak különféle bűnbándák a személyi okmányok hamisítására. Ezek aztán használhatók határátlépésekre, de még a személyi azonosság megváltoztatására is. A törvénytelen másolási lehetőségeket igyekszik megnehezíteni, részben megszüntetni az Európai Unió azzal, hogy számos biztonsági technikát alkalmaz az újfajta igazolványokon.

Sajószentpéter Polgármesteri Hivatalának Okmányirodáján Asztalos Viktória ügyintéző ismertette a Krónikával a változásokat.

A 2009. június 28-án életbe lépett módosítások lehetővé teszik, hogy akár újszülött számára is kiadható legyen a

személyazonosító igazolvány – korábban ez a korhatár 14 év volt. A törvény szinte ösztönzi az anyakönyvvezetőt, hogy a születési anyakönyv kiállításán túl, az újszülött arcképének megküldésével intézkedjen az első személyi igazolvány kiállításáról a születési hely szerinti okmányirodánál. Ugyancsak a kiskorúakkal kapcsolatos változás, hogy a laccím-kártyán szülői kérésre feltüntethető a törvényes képviselő neve és telefonszáma. (Ez különösen eltűnt gyermekek gyors beazonosítását teszi lehetővé.) A 14 éven aluliak számára csak törvényes képviselő igényelhet személyit, akinek ott kell lennie annak átvételénél is. Mivel erre nem kerülhet rá a gyermek aláírása,

így a 14. életév betöltésekor ez az okmány automatikusan érvénytelenné válik. Aki él ezzel a lehetőséggel – vagyis a kiváltással –, annak nem kell a jövőben a drágább útlevelet igényelnie olyan országokba történő utazáskor, amelyek azonosító okmányként elfogadják a személyi igazolványt.

Minderről az utazás előtt érdemes tájékozódni a külképviseleteken. Az első személyi három évre adható ki, három éves korfelett pedig hét évre. Korábban illetéket fizetett a szülő azért a vizsgálatáért, amely megállapította, hogy rendelkezik-e útlevelel a 14 év alatti gyerek. Ez most megszűnt, ám a 14. életév betöltése után 1500 forint illetéket kell fizetni a személyi igazolványért, amely a 20. év betöltéséig hét évre szól. Tíz éves időtartamokra állítják ki a személyit a 20-70 év közötti állampolgároknak, 70 fölött pedig végleges, vagyis határidő nélküli lesz ez az okmány. A kártya típusú személyi az Európai Unió országaiban helyettesíti az útlevelet, de elfogadják Izlandon, Norvégiában, Liechtensteinben, valamint Svájcban, Andorrán és Horvátországban is.

Az új útlevelek bevezetéséről 2004-ben határozott az európai közösség, amelyekre a korábbiaknál több biometrikus elem került. A rendelet 2009. június 28-ától kötelezte Magyarországot az ujjlenyomatot is tartalmazó útlevel

Már az ujjlenyomatot is elektronikusan veszik

kiadására. A burgundi színű, könyv formátumú és chipet tartalmazó úti okmány tehát már érvényes, de még nem tartalmazza az ujjlenyomatot, csak az arcképet, az aláírást és a személyes adatokat. Mindezek felvétele az okmányirodában történik, ahol az ügyintéző ujjlenyomatot is vesz. Utóbbit mindenképpen két ujjról – a két kéz azonos ujjáról – kell produkálni, amennyiben annak nincs fizikai akadálya. Az árakban is történt változás: a hat éves kor alatti, három évre szóló útlevel illetéke 2500 forintba, a 6 és 18 év közötti, öt évre érvényes pedig 2500 forintba kerül. A 18-70 év közöttiek öt évre pedig 14 ezer forintért kapják. A 70 év fölöttieknek 10 év időtartamra 2500 forintot kell fizetniük. A korábban kiadott útlevelek az érvényességi határidejük lejártáig továbbra is használhatók.

Asztalos Viktória végezetül arról tájékoztatott, hogy mindkét okmány esetében sorszámot kell kérni az ügyintézőtől, ami akár egy hónapos határidőt is jelenthet.

Kovács I.

A laccím-kártyán már a szülő (gondviselő) telefonszáma is szerepelhet

A város pogácsája

2009. június 27-én az MSK-ban zajlott az a pogácsasütő verseny, amelynek eredményeként a szakmai zsűri – élén Kopcsik Lajos Oscar-díjas mestercukrásszal – kiválasztotta a város legfinomabb pogácsáját. A pálmát Kiss Pálné vajas pogácsája vitte el, melynek receptjét az alábbiakban közöljük.

VAJAS POGÁCSA

Hozzávalók: 1 kg liszt, 2 db kocka RAMA, 2 doboz tejföl, 1 evőkanál só, 3 db tojás, 20 dkg sajt (trappista), 1 csomag élesztő, kevés tej (az élesztő felfuttatásához).

Elkészítés: a lisztet a RAMA-val és a sóval elmorzsoljuk. Hozzáadjuk a 3 db tojássárgáját. Az élesztőt felfuttatjuk, és a két tejföllel jól összedolgozzuk.

Hat-nyolc órára hűtőbe tesszük a tésztát. A hűtőből kivéve ismét összegyúrjuk. Fél cm vastagra nyújtjuk, berácozzuk, majd megkenjük a tojásfehérjével. A trappista sajtot a tetejére reszeljük. Kiszaggatjuk, tepsibe tesszük. Sütés előtt fél órát pihenni hagyjuk.

Serlegekért főztek

Az I. Sajószentpéteri Városnapok keretén belül lebonyolított főzőverseny – az olykor mostoha időjárási körülmények ellenére is – sikeresen lezajlott. Az időnként szakadó eső sem tudta eltántorítani a csapatokat attól, hogy különlegesen finom bográcsos étellel lepjék meg a szakmai zsűrit, no, meg a rendezvényre kilátogatókat. Órákon keresztül rotyogott a bográcsokban a krumpli, a hús, sőt, egyes csapatoknál a tészta is! Bár a kóstolást követően mindenki egyetértett azzal, hogy valamennyi formáció a maximumot nyújtotta, a Szabó István vezetésével tevékenykedő zsűrinek mégis döntenie kellett, így született meg az alábbi dobogós sorrend:

1. Törpíke csapat
  2. Hard Rock csapat
  3. Karib-tenger kalózzai
- Gratulálunk mindhárom csapatnak!

Ünnepi programok augusztus 20-án

A sajószentpéteri Művelődési és Sportközpont, valamint a Lévy József Városi Könyvtár szervezésében a hagyományoknak megfelelően 2009. augusztus 20-án ismét Szent István napi ünnepi rendezvények lesznek városunkban.

A programok 14:30 órakor kezdődnek.

A kínálatból:

- Népzenei együttes műsora
- Sajógyöngye Népdalkör produkciója
- Kenyérszentelés
- Ünnepi beszéd
- Ünnepi műsor
- Sajószentpéteri Rythmo Latino Dance Club táncprodukciója
- Magyar nóta és operett dallamok
- A művelődési ház mazzorett csoportjának műsora,

Valamint könnyűzenei előadók és sztárvendégek szórakoztatják a közönséget.

A programokat tűzijáték zárja.

A gyerekeket a nap folyamán ingyenes ugrálóvár várja.

„Remélem, hogy tevékenységemmel hozzá tudok járulni a sikerhez!”

Bemutatjuk: Ujvári Andor, a Városfejlesztő Társaság tagja

Bárki, aki városunkba látogat vagy legyen akár helyi lakos, azt tapasztalhatja, hogy Sajószentpéter az utóbbi időben a fejlődés útjára lépett. A rendezett, növényekkel díszített közterületek, a felújítás alatt álló középületek, intézmények mind-mind arról árulkodnak, hogy a város vezetése komoly összefogással és összehangolt szakmai irányítással igyekszik a település városi rangját magasabbra emelni. A számos városfejlesztéssel kapcsolatos projekt mögött több olyan hozzáértő szakember munkája áll, aki energiát nem sajnálva, odaadóan segíti a tervek megvalósulását. Ujvári Andor, a Városfejlesztő Társaság új tagja szintén azért érkezett hozzánk, hogy szakmai tapasztalatával hozzájáruljon a település további fellendítéséhez. A minap vele beszélgettem.

– Értesülésem szerint Ön Miskolcon él. Hogyan került kapcsolatba városunkkal?

– A Sajószentpéteri Polgármesteri Hivatal egyes munkatársaival az elmúlt években már volt munkakapcsolatom a hivatali munkám során. Ez év márciusában Miskolcon találkoztam dr. Faragó Péter polgármester úrral, aki elmondta, hogy Sajószentpéteren milyen sikeres az eddigi pályázati tevékenység, amelynek kapcsán jelentős fejlesztések várhatók. Tudván, hogy köztisztviselői pályámon a felmentési időmet töltöm, megkérdezte, hogy volna-e kedvem e folyamatot a szakmai tapasztalatommal segíteni. Erre én örömmel igent mondtam.

– Milyen feladatot lát el helyi közigazgatási szervünkönél, és mikor kezdte el itt munkáját?

– Július 1-je óta dolgozom a polgármesteri hivatalnak, megbízásos jogviszonyban, egy cég képviseletében. Feladatom, hogy a projekttervezés és -fejlesztés különböző fázisaiban szakmai véleményemmel segítséget adjak a hivatal munkatársainak és a vezetésnek az előttük álló feladat végrehajtásához. Ebből adódóan tevékenységem mindig egy konkrét feladat véleményezésére, illetve javaslatételre irányul.

Miskolc város egykori főépítésze most településünk fejlesztésén munkálkodik

– Mivel foglalkozott korábban, hol és milyen területeken tevékenykedett?

– A Budapesti Műszaki Egyetem Építésztechnológiai Karán 1972-ben szereztem építésztechnológiai diplomát, és azóta túlnyomórészt a városfejlesztés-rendezés, a beruházások előkészítése és

lebonyolítása területén dolgoztam. Az utóbbi negyedszázadból kiemelve a lényegesebbeket: 1984 és 1989 között a Miskolci Ingatlankezelő Vállalat Műszaki Osztályán osztályvezetői munkakörben irányítottam az induló belvárosi rehabilitáció előkészítését és lebonyolítását, valamint a vállalat ingatlanállományának felújítási és tervszerű karbantartási tevékenységét. 1991 júniusától a Miskolc Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalában dolgoztam. Az első időszakban az Építési és Beruházási Osztály vezetőjeként, ahol a hivatali egység feladata volt a város összes beruházásának előkészítése és teljes körű lebonyolítása, majd 1992. szeptember 1-jével kezdődően városi főépítészként a Főépítési Kabinetet vezettem 12 évig. Ezt követően a Város-és Térségfejlesztési, majd a Stratégiai Városfejlesztési Osztály vezetőjeként a városfejlesztési folyamatokat irányítottam, koordináltam. Köztisztviselői jogviszonyom ez év június 30-án szűnt meg.

– Hogy érzi: a megszerzett tapasztalatait maximálisan hasznosítani tudja jelen megbízatása során?

– Tapasztalataimat szeretném maximálisan hasznosítani, és minden tevékenységemmel igyekszem a város fejlesztési szándékait segíteni. A következő években várhatóan közel 2 milliárd forint értékben valósul meg fejlesztés a városi beruházásban, amely összeg még egy nagyváros életében is jelentős. A fejlesztési tevékenység komoly szervezési, műszaki, pénzügyi szakmai munkát és az érintett szakemberek folyamatos együttműködését igényli. Remélem, hogy tevékenységemmel – a hivatal apparátu-

sával és a folyamatban tevékenykedő külső szakemberekkel együttműködve – hozzá tudok járulni a sikerhez!

– Mik az elképzelései, vannak-e olyan tervei, amelyeket városunkban kíván megvalósítani?

– Tevékenységem a város vezetése által tervezett, illetve eldöntött fejlesztési folyamatok elősegítésére, mindig konkrét feladat végrehajtására irányul. Természetesen a projektgenerálás időszakában – igény esetén – véleményezem az egyes projektek fenntarthatóságát, megvalósíthatóságát – elsősorban műszaki szempontból.

– Hogy egy kicsit a magánéletéről is kíváncsiskodjak: Elárulja, mivel foglalkozik legszívesebben, amikor nem dolgozik? Mi nyújt Önnek igazán kikapcsolódást?

– Szabadidőmben szívesen foglalkozom unokámmal, aki egy fantasztikus 2 éves „hölgy”. Most talán más szemmel tudok rácsodálkozni a fejlődésére, mint ahogyan három gyermekemnél történt. Kedvenc időtöltésem a fotózás, a kertészkedés és a főzés. Ha tehetem, ott vagyok a miskolci színház és az operafesztivál előadásain. Elképzeléseim szerint a következő időszakban azokat a könyveket is elolvasom, amelyeket eddig csak a polcomon őrizgettem.

– Azt hiszem, joggal mondhatjuk, hogy Sajószentpéter folyamatos épülésére szolgál, amikor olyan kiváló szakmai tapasztalattal és pozitív hozzáállással rendelkező munkatárs érkezik hozzánk, mint Ön! Kívánok a továbbiakban sok sikert a munkájához!

Vesterné

KERESZTREJTVÉNY

1	2 ♥	3		4		5	6 ♥
7				8	9		
10			11		12		
		13		14 ♥			
15	16	♥		17	♥	18	
19			20		21		
22 ♥			23		♥		

Vízszintes

1. Spanyol város, a világörökség része. 5. Igeköző.
7. Fürdőszoba része. 8. Autótípus. 10. Az emberi test része. 12. Albán pénznem. 13. Férfinév. 15. Egy, angolul. 17. A katolikus egyház egyes férfi szerzetesrendjeinél a kolostor vezetője. 19. Házassági ünnep, esküvő. 21. Nemzetközi szabvány, rövidítve. 22. Juttat. 23. Mára már elpusztult Békés megyei település.

Függőleges

1. USA-tagállam. 2. Bíróságon gyakran elhangzó szó. 3. Nyugtalan. 4. Rangjelző szó. 5. Férfinév. 6. Egy szakma neve. 9. Létrehoz. 11. Kiejtett mássalhangzó. 14. A Dél-afrikai Köztársaság nemzetközi autója. 16. Ilyen tető is van. 18. Kerti szerszám. 20. Zambia és Ausztria nemzetközi autója.

Készítette: Solyom Sándor

Ha a szívecskékkel jelölt négyzetekbe került betűket helyes sorrendbe rakja, akkor egy 200 éve született magyar mérnök, matematikus, csillagász nevét kapja, aki a felvidéki Szepesbélán született. Ezt a nevet kell beküldenie az újság szerkesztőségébe nyílt levelezőlapra vagy a szerkesztőség e-mail címére 2009. augusztus 13-áig. A helyes beküldők között egy 5000 Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki. Cím: Sajó Televízió Nonprofit Kft. 3770 Sajószentpéter, Kossuth Lajos út 193. E-mail: sajotv@parisat.hu; szepteterikronika@citromail.hu. Az elmúlt havi rejtvényünk helyes megfejtése: Radnóti. Köszönjük Olvasóinknak a rendkívüli aktivitást. A július 17-én megtartott sorsoláson Graholy Évának kedvezett a szerencse. Gratulálunk! A nyeremény átvételéről később értesítjük.

Sikeres bajnoki év után
bizakodva a következő előtt

Lapunkban rendszeresen hírt adunk a sajoszentpéteri sakk-egyesület életéről, működéséről. Már túl vannak az első NB II-es évükön, és készülnek a következőre. Sajószentpéteren évtizedekig pezsgő sakkélet volt, amely elsősorban az üveggyár bezárása miatt megszakadt, de 2005-ben újraéledt Sajószentpéteri Sakk- és Szabadidő Egyesület néven. A legelső csoportból, a megyei II-es osztályból indultak, ahonnan évről évre fokozatosan egyre feljebb jutottak, így a 2008/2009-es bajnoki évet már az NB II-ben kezdték újoncként. Itt remekül helytállva a 12 csapatos bajnokságban az előkelő 6. helyen végeztek, az elsősorban gyermekekből álló második csapatuk pedig 4. helyet szerzett a megyei II. osztályban. Ősszel kezdődik a következő bajnoki szezon, bíznak az újabb sikeres szereplésben és abban, hogy nem lesznek kiesési gondjaik, hanem stabil tagjává válnak az NB II-es mezőnynek. A bajnoki csapatküzdelmek mellett egyéni versenyeken is rendszeresen részt vesznek a sajoszentpéteri sakkozók, ezekről eddig is rendszeresen hírt adunk lapunk hasábjain. Legutóbb Sajószentpéter várossá nyilvánításának 20. évfordulója alkalmából bonyolítottak le sikeres sakkversenyt a művelődési központban.

Létüket döntő mértékben a helyi önkormányzat támogatásának köszönhetik, de jó lenne egy szponzor is a csapatnak, amely hosszú távon megoldaná a gondtalan működésüket.

Az egyesület kiemelkedő hangsúlyt fektet az utánpótlás nevelésére. Nagyon sok fiatal sakkozik náluk, és sorra jönnek is az eredmények. Az egyik legtehetségesebb fiatal versenyzőjünk, Heidrich Máté Szerbiában, Szabadkán vett részt a korosztályos Európa-bajnokságon július közepén az U14-es mezőnyben, ahol az előkelő 6. helyen végzett. Egyedül ő győzte le a későbbi Európa-bajnokot.

Solyom Sándor

Szentpéteri
krónika

Kiadó: Sajó Televízió Nonprofit Kft.; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.;
Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás
Főszerkesztő: Vesterné Orbán Szilvia; szepteterikronika@citromail.hu
Fotó: Gólya Zoltán; Tördelés: Német Sándor
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Kossuth út 193.
E-mail: sajotv@parisat.hu; Nyomda: Német Nyomda Kft.
Cím: 3527 Miskolc, Baross Gábor út 17. Telefon: 30/943-4210 Fax: 46/347-086
E-mail: nemetnyomda@nemetnyomda.hu
Megjelenik havonta 4300 példányban. ISSN 1789-7807

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelenő cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

K.V Ingatlan

Befektetési és Forgalmazási Kft.

Sajószentpéter legfrekvenciáltabb területén a Móra úti lakótelepen 2 db társasház épült

Akciós árak

Szobák száma	Alapterület	Ár (bruttó)
1,5	46,9 m ²	9.480.000 Ft
2	60,0 m ²	12.000.000 Ft
2,5	81,0 m ²	16.620.000 Ft
3	91,0 m ²	19.200.000 Ft

Amit kínálunk Önnek akciós ajánlatunkon felül:

- kulcsrakész, napfényes, tágas lakások
- egyedi fűtés
- Miskolctól 10 percre négysávos úton megközelíthető
- EU szabványnak megfelelő minőség
- iskola, óvoda, üzletközpont és buszmegálló szomszédságában
- parkosított, gondozott környezet

Minden szombaton 9-11 óra között nyílt nap a helyszínen!

Részletes információkat a web-lapunkon olvashatnak: www.kvkft.hu

Elérhetőségeink: Tel.: 48/510-010, 30/678-29-75, 30/ 678-29-77, 30/945-92-18
Fax: 48/510-011 e-mail: kvkft@parisat.hu

Várjuk leendő lakóink érdeklődését!

K.V Építőipari

Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Zsalukő 60x30x20.....294 Ft
Zsalukő 40x20x20.....168 Ft
Zsalukő 40x38x20.....246 Ft

Gyh járdalap 50x50x10.....660 Ft

Kerti szegélykö 100x20x6.....660 Ft

Térkö 20x10x6.....34 Ft

Béléstest EB 60/19/25.....198 Ft

Szerencsi kemény tufa burkolókö... 3000 Ft/m²

Részletes információkat a web-lapunkon olvashatnak: www.kvkft.hu

Elérhetőségeink: Tel.: 48/510-010,
Fax: 48/510-011

Mobil: 30/ 678-29-77, 30/945-92-18
e-mail: kvkft@parisat.hu

Várjuk vevőink érdeklődését!